

Nr 2.

Av herr **Lindhagen**, om den internationella rättsordningen och dess glömda stöd av ett neutralt, logiskt och överkomligt världsspråk vid sidan av nationalspråken.

Med åberopande av motiveringen och ingressen till yrkandena i motionen nr 1 hemställes,

att Kungl. Maj:t:

1) ville — till språkförbistringens bemästrande och med anslutning till fjorton staters motion 1920 i Folkförbundet samt Förbundets generalsekretariats och engelska vetenskapssamfundets förord — verka för att genom överenskommelse angelägenheten av ett neutralt, logiskt byggt och för den stora allmänheten överkomligt världsspråk vid sidan av nationalspråken börjar officiellt diskuteras och slutligen upptagas i Förbundets akt och praktik;

2) måtte överlägga med Nordens stater, däri inberäknat Estland, Lettland och Litauen, rörande överenskommelse att i Nordens skolor undervisa i det spridda världsspråket esperanto, vilket förordats som världsspråk bl. a. av förenämnda motionärer i Folkförbundet, Folkförbundets generalsekretariat och engelska Vetenskapssamfundet.

Stockholm den 13 januari 1936.

Carl Lindhagen.